

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

De Nativitate S. Iohannis Papistæ, ex R. P. Ludouici Granatensis
concionibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

Postquam verò annis septem illud sacrarum virginum collegium rexisset, vita sanctissimè perfuncta, in ligneo locello sepulta est. Successerat autem ei in Abbatissa ministerio Sexburga soror eius Canconberti regis Cantuariorum quondam coniunx; quæ post undecim annorum decursum, quo corpus eius tumulo illatum fuerat, voluit ossa eius celebriori loco sepulturæ honorare. Cumque aperto tumulo, sacrum sanctissimæ virginis corpus in lucem prolatum esset, ita incorruptum apparuit, ac si eodem plane die vitali spiritu destitutum esset. Neque corpus modò, sed ipsa quoque lintamina quibus involutum erat, ita ab omni putredine & corruptione aliena inuenta sunt, vt ipso die viderentur castis eius membris esse circumdata.

Post multos
annos, cor-
pus defun-
ctæ incor-
ruptum.

Porrò quod maiorem admirationem habet, quodque sanctitatis eius opinionem maxime auget, eorundem indumentorum tactu dæmonia ab obsessis corporibus fugata sunt, & varij corporis languores pulsati; prorsus, vt multi certatim ad loculum eius confluerent, optata sanitatis remedia reportantes.

Miracula ad
vestes & lo-
culum eius.

DE NATIVITATE S. IOHANNIS PA-
pistæ, ex R.P. Ludouici Granatensis concioni-
bus.

Cum Ecclesia in festis Sanctorum non dies quibus in hanc vitam ingressi sunt, sed quibus in alteram demigrarunt, solenni ritu honorare solita sit, eorum natales eorum appellare, inquisitione dignum esse videtur, cur Ecclesia maiori solennitate diem hunc celebret, quo

24. Iunij

Cur Eccle-
sia nativita-
tem s. Iohã-
nis celebret,
& aliorum sã-
ctorum non ita.

quo Ioannes, in hanc vitā infinitis penē miserijs curisque refertam est natus, quā illum, in quo per gloriosam mortem, ad immortalem & beatam vitam foelicissimē est renatus. Ad quod respondetur, Ecclesiam in Iohannis festo non illud inspexisse, quod illi cōmodius & gloriosius fuit, sed quod vniuerso orbi salutarius, & iucūdius erat. At Iohannis natiuitas Christi natiuitatem, cuius ipse præcursor erat, mundo nuntiauit; quo nuntio nihil mundo faustius atque foelicius poterat nūciari. Hac igitur de causa (vt B. Maximus ait) rectissimē toto hodiē orbe Christi Ecclesia Iohannis primordia lætissima festiuitate concelebrat: qui æterna mortalibus adesse gaudia, stupendi mundo testis fidelissimus reuelauit. Quid enim salutarius aut iucundius annunciari mundo potuit, quā quōd is conspecto saluatore dixit? Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi? Qua ergo deuotione eius festum celebrare par est, qui Agni cælestis aduentum (vt idem Maximus ait) post sacrā Virginem & primus agnouit, & solus ostendit? Hoc enim vno verbo malorum omnium remedium, & bonorum omnium cumulum mundo allatum esse testatus est.

Ioannes primus à virgine Christū agnouit.

Præconia S. Iohannis.

**Malach 3.
Matth. 23.**

Inter omnes autem præcursoris laudes non postrema illa est, quod Prophetas, quod Angelos, quod Euangelistas, quod ipsum Dominū meruit habere laudatorem. Prophetæ illum appellant Angelum: Angeli magnum coram Domino prædicant. Christus Dominus, maximum inter natos mulierū testatur. Euangelista vero res eius præclarè gestas & mirabilem vitæ sanctitatē sacris literis cōmendāunt. Et quidē prima præcursoris laus est, quod à iustis parentibus

tibus sit prognatus, Adulterina namq; plātatio- Sap. 4.
nes non dabunt radices altas, nec stabile funda-
mentum collocabunt. Ab iniquo enim semen
exterminabitur. Foelix itaque Iohannes paren-
tum meritis: sed foelicior suis.

*Nam genus & proavos (vt ait ille) & qua non
fecimus ipsi*

Vix ea nostra voco.

Oni's Metā,

Secunda verò laus in qua beatissimus præcur-
sor eluxit numeratur illa, quòd Ioannis nomen
ei inditum fuerit; quod gratiam significat, &
diuinę gratiæ magnitudinem, quę in illum con-
ferenda erat declarat; Cùm autem duplex gra-
tiæ genus Theologi definiant, alteram qua Deus
nos ob immensam bonitatem suam ante om-
ne meritum gratuito præuenit, alteram, qua
ob eo excitati & adiuti, nos cum illo & ille
nobiscum operatur, Ioannes vtroque gratiæ
genere mirum in modum excelluit. Nam & ma-
gna atque miranda illi dona, ante omne meri-
tum collata sunt, & magna atque admiranda
idem diuina gratia adiutus, operatus est. Fuit e-
nim Spiritu sancto in vtero matris repletus,
& nihilominus innocentissimū corpus suū tāta
asperitate maceravit, vt in tenera ætate quę ad
eremiticę vitę labores perferendos imbecillior
erat, solitudinem petierit. Quo quid admirabi-
lius, quod septē annorū puer qui propter ætatis
infirmatē pluriū rerū adminiculis fulciendus
atq; sustentandus erat, deserti solitudinē atq; ex-
tremam rerum omniū inopiā elegerit? Profectò
homo, quē natura inermen, nudū & rerū omniū
inopē genuit, animal politicū & sociale à Deo
creatum est: vt multorum artibus & officijs,
quod

Ioānes gra-
tiā significat

Duplex gra-
tia.

Asperitas
vitæ, ipsius.

quod inopi naturæ deest, suppleretur. At Iohannes puerulus, teneris sub annis; omnibus corporis huius necessitatibus despectis, in vastam eremi solitudinem se abdidit: & admiranda vitæ asperitate, sanctissimam carnem suam affixit, Erat enim (ut ait Evangelista) vestitus camelorum pilis, & zona pellicea circa lumbos eius locustis, herbarumque radicibus, quæ ignis vfu, nec vlla cõditura egebant, mellesq; siluestri victitabat.

Matthæi.
Locustæ &
mel siluestre
quid sit vide
Bato. To. 11.

Prædicatio
eius admi-
randa.

Confessio
peccatorum.

Neque tamen solitudinis spiritu contentus ibi conquevit, sed ab eremo, in qua à pueritiâ hominibus incognitus manserat, imperio Domini tandem egressus multos filiorum Israel, miro vitæ exemplo, & doctrinæ tonitru conuertit. Vique adeo enim omnium in se oculos animoque rapuit, ut ad illum omnium ordinum homines certatim confluerent, adeo ut milites etiam, publicani, & Pharisei, hoc est, profligatissimum hominum genus, ad eum venirent, confitentes peccata sua, & ab eo querentes, quid sibi factò opus esset, ut à ventura ira, & extinguibili igne, quem Iohannes improbis minabatur, seruariantur; quam Dei iram diuinus præco non verbis solum, sed multo magis ipso corporis cultu, & incredibili vitæ austeritate prædicabat. Hac enim docendi ratione dormientes in peccatis homines excitauit, & ad salutis suæ curam agenda extimulauit. His etiam adde admirabilem veri concionatoris fortitudinem, qua sic noster Iohannes animatus erat, ut non modò Phariseos, qui religionis nomine insignes habebantur, gemina viperarum appellaret, sed Herodem quoque regem non per parabolas, ut olim Natham propheta cum

cum David egit, sed aperta increpatione argue-
ret, dicens, Non licet tibi habere uxorem fratris
tui. Non enim ad fulgorem purpurę obstupesce-
bat, neque sceptrum, regiamq; dignitatem vere-
batur. Non personam spectabat, sed culpã, quę
eum ex regę tyrannum, & supplicio dignũ fece-
rat. Ideoquę tanquam mortis reum, adeo con-
stanter & liberę arguebat vt ne periculo quidẽ
capitis deterreri potuerit, quo minus adulteri
crimen ei acriter exprobraret. Quam eius con-
stantiam Dominus in Euangeliõ commendauit,
cum ad populum dixit: Quid existis in deser-
tum videre? Arundinẽ ventõ agitãtam? Non
est (ait Guërricus Abbas) Iohannes arundõ deser-
ti, sed cedrus paradisi, sed columna cęli, gloria
generis humani, miraculum mundi, virtute &
merito vltra mensuram hominum, conditione
citra naturam angelorum.

Lucę 7.

Hoc autem postremo loco vel maxime in
Iohanne considerationẽ dignum est, quod cum
diuina bonitas tot tantisque virtutum charis-
matibus Iohannis animam ornauerit, longẽ ta-
men dissimilem corporis eius curam gesserit.
Quę enim oratio explicare poterit, quibus vir-
tutum ornamentis, quibus cęlestium dono: im-
pibus animam eius ab ipsis materni vteri præ-
cordijs, ad extremum vsque vitę diem Spiritus
sanctus excolendam atque illustrandam cura-
uerit? At corporis vitam, quam vili pretio tradi
passus est? Saltauit enim puella, cuius saltationi
leni aliquo obsonio satisfieri poterat, attamen
huius obsonij loco, sanctissimi viri caput ipsi
donatum fuit. Quis non iure miretur tantã rei
indignitatẽ, cum audiat eum, qui vincula pec-
catorum soluerat, vinculis peccatorũ alligari,
cum

Tcc

vt vin-

vt vincita venia, locus veniæ nõ relinquatur. Herodes facit adulterium, & Iohannes in carcere mittitur. Herodes cum sua adultera epulatur, & nefandis peccatorum fordibus se contaminat; Iohannes verò sanctissimum corpus incredibili abstinencia macerat, & omni contentione laborat, vt miserum regem ab animæ peste & interitu sempiterno liberet, & tamen saltatrici & adulteræ filiæ libidini, per summum scelus permittitur.

Prudentia
Iustorum.

Sed hæc est vera illa iustorum prudentia, ad quam Iohannes, teste angelo, incredulos traditurus erat; nimirum vt quid animæ nostræ dignitati, quid corporis vilitati debeamus agnoscentes, vtriusq; curam pro dignitate geramus. Quisquis igitur ad Iohannis fœlicitatē & gloriam aspirat, is hoc mortalitatis corpore neglecto, & in seruitutē spiritus redactō, totum studium suum, in anima sua, cunctis virtutum & gratiarum opibus excolenda, ponat.

C. Bar. Ann
tom. 3. & in
not. mart.
Rom.

BREVIS VITA S. SIMPLICII, EPISCOPI Augustodunensis, ex Greg. Turonen. lib. de Confessorum gloria cap. 76. & 77. Floruit temporibus Constantij Imper. Interfuitq; vna cum S. Seruatio, Concilio Agrippinensi, celebrato post consulatū Amantij & Albini anno Domini. 346. Item Sardicensi, anno sequenti. Fuit verò eiusdem nominis, insignis meritis, alius Simplicius, Episcopus Bituricensis, cuius egregias laudes scribit Sidonius lib. 7. epist. 10. numeraturq; decimus quintus eius sedis Episcopus.

24. Iunij.

DEcedente Egemone, beatus Simplicius non minùs nobilibus quàm diuitibus ortus na-